

Les Madiots

Nieuwsbrief 21, december 2011

Voorwoord

Beste mensen,

Zoals beloofd in nieuwsbrief 20, die ik op eerste kerstdagochtend aan u zond, zend ik u hierbij op de laatste dag van het jaar, nieuwsbrief 21 over het wel en wee van ons mooie terrein "La Barrière" en de toekomstige gîte "La Grange" in Les Madiots, te 63700 Durmignat, Frankrijk.

Wij doen hierin verslag van het tweede half jaar van 2011. Het is veel langer geworden, dan ik van plan was, maar met nieuwjaarsdag in het vooruitzicht is dat wellicht niet zo erg.

Naast het schapendrama, de schitterende vakantie in augustus en de eindsprint dit jaar qua werkzaamheden in "La Grange", waardoor de verhuur van ons Mobil Home in 2012 mogelijk wordt, mogen de beste wensen voor het nieuwe jaar natuurlijk zeker niet ontbreken !

Dit keer doe ik dat met een dosis jeugdsentiment .

Wij wensen u veel leesplezier.

Arthur Brink en Ina Mol.

Happy New Year !

[klik hier](#) voor de video en de muziek:

Wij wensen u

Prettige kerstdagen !

Arthur en Ina

Jeroen, Sterre en Lente

Maarten en Marga

Juli/augustus 2011

In Juli mocht Ina helaas niet mee naar Frankrijk van de bedrijfsarts. Dat was natuurlijk wel balen.

Ik was echter niet alleen, want in die periode kwamen Chantelle en Rachelle bij me op vakantie.

Omdat we gelijk aan kwamen, kon ik hun komst niet voorbereiden. Dat leverde toch weer een vervelende verrassing op. Dat doen we dus ook niet meer.

Het bleek dat mieren bezit hadden genomen van de ruimte onder de caravan en in de wand en vloer van de caravan. Dat betekende dat er eerst moeten worden schoon gemaakt en er vervolgens enkele dagen strijd moest worden geleverd tussen de mieren en Rachelle met de spuitbus voor professionele ongediertebestrijding.

Uiteindelijk werd de strijd in het voordeel van Rachelle en Chantelle beslecht, maar dat was natuurlijk geen beste start van een overigens heerlijke vakantie voor hen.

Mooi weer, afgewisseld met een regenbui, was het goed toeven.

Als de dames al te lui dreigden te worden, was er natuurlijk van alles te doen in La Grange. We hebben die periode nog het karkas voor de nieuwe schuur geplaatst.

Een wastafel en een douchecabine.

In die periode was er ook een brocante in Nades, vlak in de buurt.

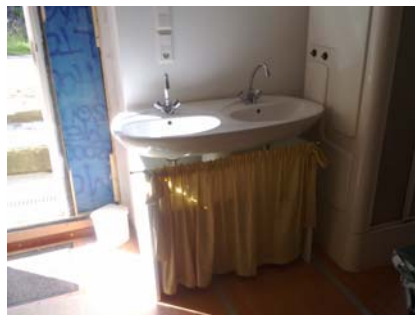
Dick en Marja waren daar heen en Dick belde me op, dat er een complete douchecabine te koop stond voor 15 euro. 'Verkocht', riep ik. "Houd hem vast en ik kom er direct aan met de aanhanger."

Er bleek ook een mooie dubbele wastafel met onderkast te koop te zijn voor 20 euro.

Tja, 2 kopen in 1 keer vraagt natuurlijk om korting dus werd de koop afgemaakt op 32 euro.

Hier kunnen we een goede tijdelijke oplossing mee creëren vooruitlopend op de inbouw van de badkamer in La Grange.

Daarna kan de douchecabine wellicht nog dienst doen op het terrein voor kampeeders.

In deze vakantie die doorliep naar de maand augustus werd uiteraard ook van tijd tot tijd hard gewerkt, voor zover de enorme warmte en van tijd tot tijd zelfs de hitte, dat toestond.

Chantelle heeft me weer uitstekend geholpen in La Grange.

Ook Dick bood de helpende hand bij een klus waar ik erg tegen op heb gezien, namelijk het maken van openslaande deuren in de achtergevel.

Dat is bepaald geen ongevaarlijke bezigheid, want het instortingsgevaar is daarbij erg groot.

Immers, we hebben het dan over het maken van grote openingen in oude muren die 'en pierre' zijn gebouwd, dus dat zijn van keien gestapelde muren die zijn afgesmeerd met leem.

Om het instortingsgevaar tot een minimum te beperken hadden Dick en ik de muur al zo goed mogelijk verstevigd door de leeg gelopen (en door de relmuizen leeg gegraven) voegen met een mengsel van zand en cement te vullen.

Door de ongelijkheid van de stenen kon dat alleen door de specie in de openingen te gooien en vervolgens aan te stampen en af te voegen.

Om te voorkomen dat de muur hierdoor erg met cement vervuild zou raken, hadden we vooraf de stenen ingesmeerd met een kwast met zonnebloemolie, naar een idee van Dick.

Bij het 'uitzetten' van het te maken gat op de binnenmuur sloeg de schrik me om het hart. Zo'n grote opening in de gevel was toch echt vragen om moeilijkheden.

Ik heb dan ook besloten het oorspronkelijke plan van 2 deuren te laten varen en te kiezen voor 1 deur. Dit komt qua indeling ook beter uit, omdat er ook nog een kachel of haard op die wand moest komen.

Natuurlijk geeft 1 deur minder lichtinval dan 2 deuren, maar tegenover deze deur hebben we in de voorgevel al twee deuren met glas en zo nodig kan er altijd nog een raam naast de deur worden gemaakt als het echt zou moeten.

Ook Dick vond dit een verstandige keuze, dus zo gezegd, zo gedaan.

Tijdens het slopen moet je steeds wiggen plaatsen ter ondersteuning.

Samen hebben we het eerste gat voor de staander van de nieuwe buitendeur gemaakt en de staander geplaatst.

Daarna heb ik de gevel langs de staander weer dicht gebouwd.

Door het succes werden Chantelle en ik (over-?)moedig. We hebben de stoute schoenen aangetrokken en zijn samen door gegaan en hebben ook de tweede staander en de ligger in de achtergevel gemaakt. Met veel wiggen, moed beleid en trouw hebben we dat klusje toch maar even geklaard !

In de tussentijd ontpopte Rachelle zich tot wasvrouw en dame van de catering, ha ha !

Dank dames voor de ondersteuning.

Hoera! Ina komt mee met Jeroen, Sterre, Lente, Ans, Ingrid, Thijs en Femke.

Ja, u leest het goed. Dat werd een drukte van belang met 9 personen, maar... heel gezellig.

Ina mocht aanvankelijk van haar werkgever niet mee op vakantie, omdat ze door haar hernia maar 2 uur per dag op therapeutische basis (reïntegratie-proces) werkte en dat proces volgens de bedrijfsarts niet verstoord kon worden.

Bovendien moest nu juist op de eerste maandag van de al in begin van het jaar geplande vakantie een gesprek plaats vinden met een arbeidsconsulent om nader te overleggen. Balen dus .

Alhoewel het UWV oordeelde dat hier sprake was van een arbeidsgeschil en zij Ina adviseerde een second opinion bij hen aan te vragen en in een aangetekende brief aan de werkgever hiervan melding te maken en toch op vakantie te gaan, heeft Ina niet voor dit traject (dat zeer vermoedelijk tot ontslag zou leiden) gekozen.

Zij is gebleven en heeft een nieuw gesprek met de bedrijfsarts aangevraagd en na 2 weken alsnog toestemming gekregen om de laatste 2 weken nog op vakantie te gaan. Ze kon nu met Jeroen en consorten meereizen.

Ik ging dus 4 weken, eerst 2 weken met Chantelle en Rachelle en als die naar huis gingen zou Jeroen met zijn clubje komen. U begrijpt het wellicht al ? Jeroen heeft een nieuwe vriendin; Ingrid, met 2 kids, namelijk Thijs en Femke.

Deze vakantie ging het span voor het eerst gezamenlijk op vakantie. Voor de zekerheid ging ook Ans, de moeder van Ingrid mee om zo nodig te assisteren.

Natuurlijk was het druk, zo'n groot gezin, maar het werdjuist!

Een heerlijke vakantie.

We hebben allemaal genoten.

Thijs, Sterre, Femke en Lente

We hebben schitterend weer gehad. Het was van tijd tot tijd zo heet, dat alleen aan het water zitten in de zon niet verkoelend genoeg was en we zijn uitgeweken naar het bijna droog staande riviertje La Bouble onderaan het terrein in het bos, waarin de kinderen nu gewoon in het water konden spelen.

Het was deze zomer zo droog, dat de koeien al in de wei werden bijgevoerd met hooi ! Veel boeren hebben extra vee verkocht omdat er niet voldoende wintervoer in de vorm van hooi beschikbaar kwam.

De kids hebben voornamelijk genoten van het mooie weer en het zwembadje is nog nooit zo freuent gebruikt.

Jeroen is ook een aantal malen met hen naar de zwembijver in Lapeyrouse (op 5 km. afstand) en naar het strandje in de Sioule geweest.

Er werd ook een acrobatische route door de boomtoppen afgelegd in Montoz'arbres in Echassières.

Een reuze spannende aangelegenheid !

Buiten werken tussen 11 en 5 uur was echt niet mogelijk.

Ina en ik hebben de binnenzijde van de nieuwe deuropening en het kozijn gerealiseerd, want dat moest natuurlijk wel af voor we weer naar huis gingen. Ook dat ging weer gepaard met veel stut en breekwerk.

Na het werken in La Grange zochten we verkoeling met een fles rosé in het zwembadje, tot dat het tijd was om de barbecue aan te steken en onder het genot van meer wijn tot laat buiten te blijven.

Op een dag kwam de familie op zo'n moment terug van een dagtrip en dat deed Thijs uitroepen: "Ze liggen in het zwembad in hun blootje met een fles champagne !"

En de volgende dag weer verder met klussen, maar: het is zover..

Voor nu is het klaar. Het afhangen van de deur en het aftimmeren is nog provisorisch en dat doen we nog over, maar voor de winter kon het volstaan.

BOEK NU UW VOORDELIGE VAKANTIE voor 2012 !

Op ons prachtige terrein La Barrière kunt u goedkoop op vakantie !

Wij hebben voor u een luxe Mobil Home, voorzien van alle gemakken, zoals de grote salon met een rondzit, een gaskachel voor koude nachten in het vroege voorseizoen en een tv met Nederlandse schotelontvanger.

De keuken is voorzien van een oven, grill, 4 pits gasstel en een magnetron.

De badkamer is voorzien van een toilet, wastafel en douchecabine.

De ouderslaapkamer heeft een ruim bed met 2 matrassen van 80 x 190 cm. en ook een electrisch kacheltje voor koude nachten.

In het 2e slaapkamertje zijn 2 smallere bedden.

Buiten treft u geen luxe aan, dus ook geen lawaai, maar wel rust, ruimte en een prachtige natuur.

zie voor onze tarieven:
<http://www.labarriere.nl/tarieven.html>

Gratis op vakantie kan zelfs ook! kijk hiervoor op:
http://www.labarriere.nl/gratis_vakantie.html

Het schapendrama..

Zoals vaste lezers wel weten proberen we met het laten houden van schapen enige inkomsten uit het bezit van ons land te behalen.

Frankrijk is een heerlijk land om in te leven

(het is wel handig als je financieel onafhankelijk bent)

en Fransen zijn heerlijke mensen om mee te leven

(als je je hebt aangepast aan hun cultuur en mentaliteit),

maar daarmee is het wel dramatisch om afspraken te maken, die ook nog nagekomen worden. Het spaanse 'mañana' komt behoorlijk overeen met het franse 'demain'.

Maar goed, er was dus afgesproken dat de jonge naburige boer mijn land zou huren voor het telen van schapen. Hij wilde 600 euro per jaar betalen. Ik legde hem uit, dat als hij de helft zou huren dat dus 300 euro zou kosten en vroeg hoeveel schapen ik daarvoor zou kunnen kopen. 5 was het antwoord. Ik zei, dat hij dan de helft van mijn land mocht huren tegen betaling van 5 schapen, maar het geheel mocht gebruiken als tegemoetkoming voor het beheer van mijn vee in zijn kudde en het logies in de winter.

De accountants vonden 5 schapen te duur, dat moesten er 4 worden. Et alors? d'accord!

Het eerste jaar kwamen er geen 4 schapen, want de schapenprijzen waren te hoog, maar volgend jaar worden het er 8. (Dan mis je natuurlijk wel de eerste leg (grapje, lees schapen-borelingen) maar à la.

Nu zagen we in het tweede jaar niets komen. Desgevraagd nam hij ons mee naar een andere weide in Lapeyrouse en wees me de 8 schapen aan in een

grotere kudde, die van mij zouden zijn, maar ze verbleven nog even daar.

Bij een volgende trip met Dick, toen hij merkte dat we er weer waren, kwam hij plotseling voor met een kleine veewagen en zowaar er liepen schapen in de wei, maar... 1,2,3,4,5,6,7, waar is nu die achtste gebleven?

Die was net ontsnapt en in de tuin van de burens gevlucht, maar die komt morgen wel weer terug, want schapen zijn geen éénlingen.

U begrijpt het, geen 8e meer gevonden, ook niet in de troep van 300 schapen van de andere buur Pierre.

Maar goed, laten we dat even voor wat het is. Er liepen nu eindelijk schapen op ons terrein.

Nou ja, dat was op een ochtend in de vakantie al eerder gebeurd, maar dat waren zo'n 50 uitgebroken schapen van Pierre, die we met veel moeite weer in één van zijn weiden hadden terug gebracht.

Toen ik enkele weken later weer in Frankrijk was, lag er een schaap dood. Da's jammer. Hoe het komt? Je weet het niet. Kan iets verkeerd gegeten hebben of zelfs te veel.

Misschien ook geschrokken van de honden, want we hebben echt overlast van de jagers, die met een waas voor hun ogen ondanks alle verboden op ons terrein tekeer gaan als we er niet zijn. Ze hadden zelfs op een zwijn geschoten, toen die bij de paarden in een wei was gevlucht!

Als we er zijn, zien we de jagers wel voorbij rijden en zo, maar als we er niet zijn, rijden ze rustig over ons terrein, alsof het openbaar gebied is.

Daarbij openen zij de hekken, die ze natuurlijk niet weer dicht doen om het wild voor ze uit te kunnen drijven.

Wij hoopten dat met het gebruik van de grond voor de schapen dat zou stoppen, maar helaas...

De burgemeester zegt dat hij daar niets aan kan doen, maar ja, hij is een goede vriend van de jager die de plaatselijke vereniging de nek om heeft gedraaid en claimt zelf overal te mogen jagen, omdat hij daarvoor toestemming zou hebben van de vorige eigenaren. (van voor 2004/2005) Dat is niet zo, want er staat niets in de notariële stukken.

Overigens kreeg ik van de vereniging af en toe een stuk vlees mee naar huis als er weer wat op mijn terrein was geschoten, maar van deze mijnheer heb ik nooit iets gekregen, behalve overlast.

Franse jagers schieten op alles wat beweegt ook op elkaar en ze zijn zo gek, dat er ondanks de thans verplichte rode hesjes alleen al in het seizoen 2010-2011 131 ongelukken plaats vonden met maar liefst 18 doden, en dan heb ik het over jagers, niet over het wild.

Maar goed, ik dwaal af. Er waren dus 6 schapen, maar op een ochtend vroeg, waren het er plotseling nog maar 5. Er was er blijkbaar 1 ontsnapt en ook die werd niet meer terug gevonden.

Ook zouden we einde zomer enkele lammeren krijgen van een bevriende Nederlander met een camping die jaarlijks voor de jeugd enkele dieren koopt voor het seizoen. Hij was echter helemaal vergeten dat ze naar ons toe zouden gaan en ze zijn helaas bij de slachter terecht gekomen.

Nu zijn we toch benieuwd hoeveel schapen en jong vee we volgend voorjaar aantreffen. Ik heb van boer Guillaume niets gehoord maar hoorde van Dick dat hij hem had verteld, dat er nu nog 3 over zijn. Welnu, onze afspraak loopt tot april volgend jaar, dus we gaan er maar van uit, dat dit het niet worden kan. Misschien toch maar gratis laten aanplanten door de overheid met naaldbomen t.b.v. haardhout? Wordt vervolgd!

SEPTEMBER 2011

In september ben ik nog een weekje met Dick geweest. Bij zijn bedrijfspand in Lelystad had ik een oude schuur-overkapping gesloopt en de damwand dakbeplating mocht ik hebben.

Dick had ook nog een hoeveelheid houtplaten en dat was prima voor het dak van de nieuwe schuur.

Dat is dus ook zover klaar, dus volgend jaar de zij- en voor-gevel er in, en de schuur kan gebruikt worden.

Daar ben ik natuurlijk weer erg blij mee.

Dus deze keer wilde ik graag de kachel brandend zien te krijgen. We hebben een dubbelwandige dakdoorvoer aangepast tot 3-wandig en deze door het dak gemaakt. Helaas was ik iets te enthousiast op de ladder die niet echt lekker op de damwandplaten stond en onderuit gleed, toen ik er op klom, waardoor ik op het dak kletterde. Dat kostte me wel 5 minuten om dat allemaal te verwerken, maar daarna toch maar weer de ladder op, want je kunt niet naar huis met een gat in het dak! De pijn van één of meer gekneusde ribben vergeet je snel, door de blijdschap, dat het allemaal wel gelukt is.

De voortgang.

We zijn nu al met al zo lekker opgeschoten, dat ik popel om begin volgend jaar verder te gaan met de verbouwing! Daar moeten we wel de tijd voor vinden en de mogelijkheden voor hebben. En er zijn wel een aantal nu nog onbekende factoren die daar een rol bij spelen.

Ina heeft onlangs een tweede behandeling voor een wortelblokkade (het lam leggen van de beschadigde zenuw in de rug) ondergaan, waarvan het resultaat tot nog toe overigens wel bemoedigend is.

We weten nu nog niet, waar ze volgend jaar werkzaam zal zijn, maar dat ze het zware werk als orderpicker op het distributiecentrum van DEEN Supermarkten niet meer kan gaan doen, staat inmiddels vast. Hopelijk kan ze een nieuwe werkkring vinden in één van de filialen van DEEN. Er zit er één in Wognum, dus dat zou natuurlijk helemaal mooi zijn.

NOVEMBER 2011

In november ben ik nog 5 dagen met Chantelle geweest. Zij was zo lief 2 snipperdagen op te nemen en met de vrije dagen tussen de wisselingen van de diensten (Zij werkt in 4-ploegendienst), konden we 5 dagen naar Durmignat.

Het weer was nog prima, dus dat was goed te doen.

Ik had me voorgenomen, zover te komen dit jaar, dat we volgend jaar in La Grange zouden kunnen verblijven. Daarvoor moest in ieder geval nog gerealiseerd worden, dat we konden koken en douchen en verwarming hadden.

Nou had ik het geluk, dat mijn zwager en schoonzus Fred en Henneke Diekmann een nieuwe houtkachel hadden aangeschaft en ik de oude kachel mocht hebben. Super toch!

De schoonheid van het landschap is in deze periode ook verbluffend mooi.

Ik wil niet nalaten een foto te plaatsen van de oprijweg naar La Grange vanaf de D998.

Zelf ben ik vorige maand aangezocht om toe te treden als voorzitter van Kunstenaarsvereniging Hoorn en omstreken "de Boterhal". In de komende tijd van bezuinigingen op de overheidssubsidies is het van belang dat men als kunstenaars en kleine ondernemers de eigen broek kan op houden. Dit vraagt om een cultuuromslag en mentaliteitsverandering binnen de vereniging, die als een bedrijfsmatige organisatie moet gaan opereren om ook op termijn kunstenaars de mogelijkheid te kunnen blijven bieden projecten uit te voeren en beeldend werk te exposeren. Dat is de uitdaging waar ik voor sta en daar zal ik ook de nodige tijd aan moeten besteden!

Over het verdere verloop van onze werkzaamheden in het franse leest u vast meer in een volgende nieuwsbrief!